

РОЗВІДКА ВІДКРИТИХ ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ (OSINT) У РОЗВІДУВАЛЬНІЙ ПРАКТИЦІ США

КОЖУШКО Ольга Олегівна
магістр спеціальності «міжнародна інформація»,
Інститут міжнародних відносин Національного авіаційного університету

У статті розглядається розвідувальна діяльність в контексті методів збору розвідувальних даних. Прикладом такої діяльності представлено розвідку на основі аналізу відкритих джерел інформації (OSINT), її регламентація та організація як компонента інформаційної роботи розвідувальних служб США.

Ключові слова: розвідка, відкриті джерела, інформація з відкритих джерел, збір розвідданих, OSINT

Open source intelligence (OSINT) – розвідка на основі аналізу відкритих джерел інформації – одна з форм процесу організації та управління збором розвідувальних даних (Intelligence Collection Management), що включає їх пошук і відбір із публічних загальнодоступних джерел, добування та аналіз інформації, формування розвідувального документу для прийняття відповідного рішення [2, 3]. У сферу інтересів OSINT входить добування та аналіз офіційних документів, проектів статутів, відстеження нових наукових розробок, баз даних, комерційних і державних сайтів, мережових щоденників і багато іншого. Така дисципліна доповнює вже існуючі, але не стає від того менш важливою. Застосування розвідки OSINT дає змогу отримати відповідь на багато питань, що виникають у військово-політичного керівництва країни, а також зосередити зусилля інших розвідувальних органів на виконанні більш складних і вузько направлених завдань, не розпорошуючи сили агентурної та інших розвідок на добування того, що можна отримати з відкритих джерел. З іншого боку, така розвідувальна дисципліна дає змогу заповнювати інформаційні прогалини в разі нездатності інших видів розвідки виконати поставлену задачу.

За результатами різних експертних оцінок, американські розвідувальні служби з відкритих джерел добувають від 35 % до 95 % розвідданих. Частка витрат OSINT у розвідувальному бюджеті США складає лише 1 % [7]. Ще в 1947 році відомий аналітик ЦРУ Шерман Кент стверджував, що в мирний час до 80% інформації, використовуваної політиками при прийнятті рішень, можна отримувати з відкритих джерел. Щоб довести свою точку зору, Кент запропонував п'яти професорам Йельського університету підготувати звіт про стан збройних сил США, чисельності бойових частин і з'єднань не нижче рівня дивізії, потужності військово-морського флоту і бойової авіації (з описами кораблів і літаків), дозволивши користуватися при цьому лише відкритими джерелами інформації. Робота тривала близько трьох місяців. У результаті вчені представили Кенту декілька сотень сторінок даних, що супроводжувалися 30-сторінковою узагальнюючою довідкою. Оцінка Кента була наступна: на 90 % звіт науковців відповідав дійсному стану речей. За іронією долі, ЦРУ негайно засекретило результати проведеної роботи, що отримала назву «Йельського звіту» [1].

У розвідувальній діяльності спецслужб США існує поняття «розвідувальні дисципліни» (Intelligence Collection Disciplines / intelligence sources) – основні методи (джерела) збору розвідданих (табл.1).

Основні методи збору розвіданих головних розвідслужб США

ФБР (FBI)	ЦРУ (CIA)/ Розвідувальне співтовариство (IC)
Human Intelligence (HUMINT)	Signals intelligence (SIGINT)
Signals Intelligence (SIGINT)	•communications intelligence (COMINT)
Imagery Intelligence (IMINT)	•electronic intelligence (ELINT)
Measurement and Signatures Intelligence (MASINT)	•foreign instrumentation signals intelligence (FISINT)
•telemetry intelligence (TELINT)	Imagery intelligence (IMINT)
•electronic intelligence (ELINT)	Measurement and signature intelligence (MASINT)
Open-Source Intelligence (OSINT)	Human intelligence (HUMINT)
	Open-Source intelligence (OSINT)
	Geospatial intelligence (GEOINT)

У США кожна розвідувальна дисципліна є сферою відповідальності окремого відомства. Наприклад, здійсненням OSINT займається Foreign Broadcast Information Service та National Air and Space Intelligence Center. Такий поділ досить умовний, оскільки всі розвідувальні служби США так чи інакше проводять розвідку відкритих джерел інформації для своїх оперативних потреб.

Визначення поняття «інформація з відкритих джерел» (open source information (OSIF)) змінювалося у процесі свого формування. У широкому розумінні в зміст даного терміну прийнято вкладати визначення інформації без грифу «секретно». Директива «Intelligence community directive number 301» Розвідувального співтовариства США називає такою інформацією загальнодоступний матеріал, який кожен може отримати законним шляхом через запит, купівлю чи спостереження. Збір такої інформації повинен відповідати діючим вимогам захисту авторських прав [13].

У період від Другої світової війни і донині з'являлись різні терміни для характеристики OSINT [12]:

- non-secret/ unclassified information – несекретна інформація;
- open/overt information – відкрита інформація;
- overt intelligence – відкрита розвідка;
- public information – загальнодоступна публічна інформація;
- white intelligence – «біла» розвідка.

Одним з ключових документів американського законодавства, що регламентує OSINT є військова доктрина США «Field Manual Interim No. 2-22.9». Вона виступає як посібник (інструкція) для військових з детальною інформацією про те, що собою являє OSINT. Незважаючи на вузькоспеціалізоване спрямування, пересічний читач або людина, яка зацікавлена в цій темі з огляду на рід діяльності, можуть використовувати документ як довідник (путівник) з теорії і практики OSINT. У Доктрині зазначається, що основною відмінністю OSINT від інших видів розвідки є те, що в її основі лежить джерело, інформація та способи їх збору, а не певна категорія технічних або людських ресурсів [19].

Відповідно до Закону США «National Defense Authorization Act for Fiscal Year 2006» розвідка відкритих джерел – це розвідка, що здійснюється шляхом збору, обробки та передачі цільовому адресату інформації з загально доступних відкритих джерел з метою вирішення конкретних завдань розвідки. Розвідка відкритих джерел є значущим напрямом розвідувальної діяльності, який повинен бути інтегрований в розвідувальний цикл для гарантій того, що особи, які приймають рішення, формують політичний курс, цілком і повністю проінформовані. Розповсюдження та використання перевіреної інформації з відкритих джерел дає змогу здійснювати обмін такою інформацією, оскільки при її добуванні не використовуються приховані методи та секретні джерела. Америка та її зарубіжні союзники можуть спільно використовувати інформаційні документи на базі OSINT, оскільки вони не носять секретного характеру [15].

До відкритих джерел та публічно доступних відомостей належать [17, 18, 19]:

- дипломатичні місії (Diplomatic Missions);
- торгово-промислові палати (Chambers of Commerce);

- неурядові організації (Non-Governmental Organizations);
- релігійні організації (Religious Organizations);
- розвідувальні організації загальнонаціонального рівня (National-Level Intelligence Organizations);
- академічну сферу – програмне забезпечення, дисертації, лекції, презентації, дослідницькі роботи, знання в друкованому та електронному вигляді з економіки, географії (фізична, культурна, військово-політична), міжнародних відносин, регіональної безпеки, науки і технологій;
- державні, міжурядові та неурядові організації – бази даних, оприлюднена інформація, і друковані звіти, огляди широкого спектру в економіці, навколишньому середовищі, географії, гуманітарних науках, безпеці, науці і техніці;
- комерційні та громадські інформаційні служби – поширені, оприлюднені, друковані новини поточних міжнародних, регіональних і локальних подій;
- архіви (бібліотеки) і дослідницькі центри – друковані документи і цифрові бази даних по ряду питань таких, як знання і навички інформаційного пошуку;
- індивідуальну і групову інформацію – рукописна, мальована, опублікована, друкована або поширена інформація (наприклад, мистецтво, графіті, листівки, постери або веб-сайти);
- «сіра література» – наукові доповіді, технічні інструкції, економічні звіти, робоча документація, неофіційні урядові документи, дисертації, маркетингові дослідження, інформаційні бюлетені.

У звіті для Президента США від 31 березня 2005 року, підготовленого комісією Commission on the Intelligence Capabilities of the United States Regarding Weapons of Mass Destruction, зазначено наступне [21]:

- Інформація з відкритих джерел забезпечує основу для інтерпретації засекречених матеріалів.
- Незважаючи на велику кількість секретних матеріалів, об'єм секретної інформації по конкретній тематиці може бути обмежений.
- При використанні лише засекречених джерел частина такої інформації може бути вирвана з контексту.
- Матеріали з відкритих джерел виступають конспіруючим засобом для методів і джерел, які використовує розвідка. Секретний розвідувальний документ можна завуалювати звітом, скомпонованим на основі інформації з відкритих джерел. Це є корисним, коли політикам потрібно обґрунтовувати свої політичні рішення або спілкуватися з іноземними колегами, при цьому не розголошуючи джерела отриманої інформації.
- Мінливий характер потреб і вимог розвідки вимагає від розвідувальних служб швидше орієнтуватися в широкому спектрі інформації про іноземні держави. Географічно розпорошені загрози, що постійно трансформуються, змушують аналітиків швидше переорієнтуватися з однієї теми на іншу, для цього їм потрібно одночасно опрацьовувати інформацію різного спрямування – таку можливість надають лише відкриті джерела, які часто містять детальну інформацію з економіки, культури, соціальної сфери.

Розвідку на базі аналізу відкритих джерел інформації фахівці США ведуть з лютого 1941 року, коли в складі Комісії з комунікацій (Federal Communications Commission) була заснована Foreign Broadcast Monitoring Service (FBMS). Її головним завданням був контроль радіомовлення країн нацистського блоку, на її функціонування було виділено 150 тис. дол. У листопаді 1941 року в м. Портланд (штат Орегон) була розгорнена перша станція моніторингу. Після початку Другої світової війни FBMS була передана в підпорядкування одному з трьох департаментів МО США (Department of Defense), а саме – Department of the Army (DA). 1947 року FBMS була переіменована у Foreign Broadcast Information Service (FBIS) і введена в структуру ЦРУ (CIA) [4, 8].

До моменту поглинання служби в її підпорядкуванні знаходилося 19 станцій моніторингу, розгорнутих у різних країнах світу. Їх співробітниками були не тільки громадяни США, але й місцеві жителі (носії мови). Частина матеріалів переводилася відразу на місцях, інша відправлялася в центральний офіс в м. Рестон (штат Вірджинія). Основними споживачами підготовлюваних службою документів були понад 700 абонентів Розвідувального співтовариства (Intelligence Community), урядові і правоохоронні органи, а також різні відомства федерального та місцевого рівнів [8].

Події 11 вересня 2001 року спонукали керівництво США переглянути роль відкритих джерел в структурі інформаційно-аналітичної діяльності ключових державних органів; 2004 рік ознаменувався для американської розвідки початком нового етапу масштабного реформування. Цього року Джордж Буш підписав закон «Про реформування розвідки та протидію терористичній загрози» (Intelligence Reform and Terrorism Prevention Act of 2004), що містить вказівки про включення OSINT-розвідки як повноцінного і рівноправного виду в діяльність Розвідувального співтовариства, а також про формування національного центру розвідки на основі аналізу відкритих джерел [11].

У 2005 році під керівництвом National Technical Information Service був створений Director of National Intelligence Open Source Center (OSC) (Центр розвідки на основі аналізу відкритих джерел при Управлінні Директора Національної розвідки), який поглинув Foreign Broadcast Information Service разом з World News Connection. Ця організація сама себе визначає як «провідний постачальник інформації з політичних, військових, економічних і технічних питань через зарубіжні відкриті джерела для уряду США». Сайт цього центру – OpenSource.gov містить джерела з більш, ніж 160 країн на більш ніж 80 мовах, а також отримує інформацію від кількох комерційних постачальників – OSC-партнерів [22]. Фахівці Центра щорічно готують понад 2 тис. документів, включаючи переклади, аналітичні огляди, відеодобірки, карти та ін. Тематика документів охоплює практично всі важливі галузі: міжнародну політику; військову, економічну, наукову і технологічну сфери; боротьбу з тероризмом, контроль за поширенням військових технологій; внутрішню безпеку тощо [8]. OSC надає послуги аналізу і медіа підтримки, підготовки звітів і доповідей, відеопослуги, картографічні послуги. До основних засобів діяльності OSC відносять системи створення інформаційних продуктів, інструменти для роботи в мережі Інтернет, збір відеоматеріалів і створення продуктів, аналітичні інструменти і методики [19].

У складі центру функціонує Академія (Open Source Academy), яка проводить підготовку фахівців для роботи з відкритими джерелами інформації і новітніми технологіями. Спеціалісти федеральних органів та військових установ проходять навчальні курси для поглиблення своїх умінь та навичок у роботі з відкритими джерелами інформації. Академія тісно співпрацює з Розвідувальним співтовариством у сфері підготовки кадрів – спільно розробляються, вдосконалюються та впроваджуються комплексні навчальні програми [19].

У США сформована розгалужена мережа центрів і пунктів, що ведуть OSINT-розвідку та надають відомості більш ніж 7 тис. споживачам розвідувальних даних. І це не що інше, як результат скоординованих дій законодавчої і виконавчої влади, спрямованих на проведення цілеспрямованої політики в галузі забезпечення національної безпеки. Подібні структури є на всіх рівнях. Наприклад, дослідницька служба бібліотеки Конгресу (Congressional Research Service) займається інформаційно-аналітичною діяльністю з внутрішніх і зовнішніх питань забезпечення національної безпеки в інтересах федерального уряду. Фахівці служби здатні перекладати й аналізувати іноземні джерела на 25 мовах [11].

Аналогічні центри мають також науково-дослідні та навчальні заклади США, у тому числі університети штатів Техас, Алабама, Меріленд і багатьох інших. Наприклад, в католицькому коледжі Ері (штат Пенсільванія) в 1995 році сформована подібна інформаційно-аналітична структура розвідки з використанням відкритих джерел інформації. Цей навчальний заклад тісно співпрацює не тільки з ФБР, ЦРУ, Міністерствами оборони та внутрішньої безпеки, але і з Радою національної безпеки, очолюваною Президентом. У стінах цього центру проходять підготовку майбутні співробітники розвідувальних відомств, розробляються аналітичні документи з різних питань. З моменту створення тут були підготовлені аналітичні розробки для 51 організації (відомства), в числі яких Білий дім, Пентагон, ЦРУ, Європейський парламент, військово-промислові компанії «Нортроп-Грумман», «Оріон Сайнтифік», а також всесвітньо відомі «Кока-кола», «Проктер енд Гембл» та VISA [8, 11].

Проблема перекладів численних інформаційних матеріалів також вирішена. Для цих цілей ще в 2003 році за дорученням Конгресу США сформований національний центр перекладів (National Virtual Translation Center). Він являє собою загальнонаціональну команду віртуально об'єднаних висококваліфікованих лінгвістів і перекладачів, які у своїй діяльності послуговуються найсучаснішими інформаційними технологіями, у тому числі системами машинного перекладу, здатними до «навчання» [11].

Сьогодні всі центри OSINT-розвідки в складі відомств Розвідувального співтовариства об'єднані в єдину інформаційну систему, яка спочатку називалась «Інформаційна система відкритих джерел інформації OSIS». Починаючи з 2006 року, інформаційні ресурси (WWW-сервери) даної системи стали називатися Intelink-U, водночас як апаратні засоби мережі – DNI-U [8].

Матеріали розвідки на основі аналізу відкритих джерел призначені не для всіх. У США подібна інформація розповсюджується по мережах обмеженого доступу, головна особливість яких в тому, що вони являють собою віртуальні приватні мережі з використанням сучасних технологій, що дають змогу забезпечити формування необхідного логічного ланцюжка поверх мережі з низьким рівнем довіри, наприклад Інтернет. Незважаючи на це, рівень довіри до побудованої логічної мережі не залежить від рівня довіри до базових мереж завдяки використанню сучасних засобів криптографії (шифрування, аутоідентифікація, інфраструктура публічних ключів, засоби для захисту від повторів і змін

переданих по логічній мережі повідомлень). Наповнюють створені інформаційні мережі численні бази даних та інформаційні сайти центрів розвідки всіх рівнів і будь-якої приналежності.

Одним з основних центрів розвідки американських сухопутних військ, який отримує розвіддані на основі аналізу відкритих джерел інформації, є Азіатський дослідний інститут (Asian Studies Detachment), який вирішує завдання в інтересах Об'єданого командування ЗС США в зоні Тихого океану. Ця установа функціонує з 1947 року, тобто з моменту утворення американського розвідувального співтовариства. Спочатку він розташовувався в центрі Токіо, в 1974 році був переведений на базу американських ВС Кемп-Дзама, а свою нинішню назву інститут отримав тільки в 1981 році. До завдання співробітників інституту входить збір, обробка і аналіз усієї доступної інформації з питань, що стосуються можливостей, дислокації і бойової готовності збройних сил Китаю, КНДР, а також інших країн. Крім військових питань вони займаються моніторингом і оцінкою політичної, економічної та соціальної ситуації в регіоні. Незважаючи на те, що основним споживачем інформації інституту є Об'єдане командування в зоні Тихого океану, в його матеріалах зацікавлені: всі види ЗС, інші об'єдані командування, військові відомства розвідувального співтовариства, DNI Open Source Center, підрозділи ФБР, Держдепартамент, а також недержавні «мозкові центри» (Think Tanks). Співробітники установи намагаються відстежувати всі відкриті джерела інформації в регіоні і своєчасно готувати аналітичні довідки з ключових питань. За допомогою наявних можливостей інститут забезпечує обробку та аналіз інформації бенгальською, бірманською, китайською, індонезійською, японською, кхмерською, корейською, хінді, непальською, російською, тагальською, тайською та в'єтнамською мовами, а також ряду європейських мов. При цьому необхідно зазначити, що дана установа не є центром перекладів. Навпаки, його співробітники займаються пошуком та добуванням інформації, підготовкою доповідей на своїй рідній (японській) мові без перекладу на англійську. І тільки після цього співробітники іншого відділу здійснюють переклад підготовлених довідок і доповідей. Інститут передплачує більш ніж 400 міжнародних видань та на їх основі готує повноцінні розвідувальні та інформаційно-аналітичні документи. Не враховуючи незначне число доповідей, що надходять з апаратів військових аташе, Азіатський інститут є єдиним підрозділом СВ США в зоні Тихого океану, здатним обробляти великі об'єми інформації з відкритих джерел і готувати на їх основі аналітичні документи або інші матеріали. Крім підготовки розвідувальних та інформаційно-аналітичних довідок важливе завдання оперативного відділу інституту полягає в складанні щоденних доповідей про обстановку в зоні відповідальності сил Об'єданого командування, а також повідомлень в інтересах забезпечення захисту своїх військ, дислокованих в регіоні. Всі ці довідки та доповіді представлені на відкритих і закритих сайтах інституту. Вони можуть також розміщуватися на сайті Центру (OSC) OpenSource.gov, сайтах ФБР, всесвітньої інформаційної бібліотеки WBIL [10, 14].

Ведення розвідки на основі аналізу відкритих джерел інформації є невід'ємною частиною будь-якої розвідувальної операції СВ США. Американські аналітики відзначають, що прямо чи опосередковано така інформація стає базою для всіх подібних операцій і документів, а її доступність дає змогу розвідувальним службам вирішувати широке коло завдань без залучення фахівців агентурної розвідки та застосування технічних засобів збору інформації. Дані, отримані в ході цього виду розвідки, істотно впливають на організацію будівництва збройних сил, забезпечення їх готовності, а також на ефективне планування бойових дій. Важливу роль вона відіграє і при проведенні операцій, коли всі зусилля зосереджуються на зборі та аналізі інформації про стан збройних сил противника, їх намірах і способах дії. СВ США вже мали досвід ведення розвідки на основі аналізу відкритих джерел інформації на тактичному рівні. Перші підрозділи, що займаються таким видом діяльності, були розгорнуті в Іраку 2005 року [8, 11]. Найбільшу складність у ході розвідувальної діяльності на основі аналізу відкритих джерел інформації викликає можливість проведення заходів з дезінформації. Пояснюється це тим, що на відміну від інших аналогічних дисциплін, OSINT-розвідка не видобуває інформацію безпосередньо через спостереження, а отримує її із вторинних джерел, наприклад від прес-служб урядів, інформаційних служб, неурядових організацій, які можуть не тільки навмисно вносити дезінформацію, а й просто упереджено підходити до висвітлення тієї чи іншої події. Крім того, американські аналітики відзначають, що при роботі з такими джерелами важливо враховувати можливу різницю між перекладеними документами, що публікуються у відкритих джерелах, і оригіналами, призначеними для внутрішнього користування, а також розуміти цілі публікації матеріалів і знати, хто стоїть за таким джерелом.

Історія Розвідувального співтовариства США (The U.S. Intelligence Community) бере свій початок 4 грудня 1989 року, коли Президент США Рональд Рейган підписав Закон Executive Order 12333 – United States intelligence activities, де прописані засадничі функції, цілі та принципи діяльності як Співтовариства вцілому, так і кожного його окремого компонента [6]. Однак існує думка, що Співтова-

риство було засноване ще 26 липня 1947 року з підписанням Президентом США Гарі Труменом Закону National Security Act, яким заснували ЦРУ (CIA) та Раду національної безпеки (National Security Council) [9].

Співтовариство являє собою об'єднання сімнадцяти установ та організацій в системі виконавчої влади, які працюють як самостійно, так і спільно, щоб зібрати розвідувальну інформацію, необхідну для здійснення зовнішньо-політичної діяльності та забезпечення національної безпеки. Головне завдання полягає у зборі важливої актуальної інформації та її передачі Президенту, особам, які приймають рішення та формують політичний курс, правоохоронним органам, збройним силам для виконання своїх обов'язків [20]. До складу Розвідувального співтовариства включені федеральні урядові відомства, які можна розділити на два типи – військові і «невійськові». Належність до військових визначається адміністративним підпорядкуванням Міністерству оборони [9].

До створення Управління Директора Національної розвідки (Office of the Director of National Intelligence) 2004 року, Розвідувальним співтовариством керував Директор Центральної розвідки (Director of Central Intelligence), який за сумісництвом був також Директором Центрального розвідувального управління (Director of the Central Intelligence Agency) [5]. В апараті Управління Директора Національної розвідки є посада помічника заступника директора по збору даних з відкритих джерел (Assistant Deputy Director of National Intelligence for Open Source). Він очолює Комітет «National Open Source Committee». Комітет, у свою чергу, здійснює управління урядовою організацією National Open Source Enterprise – це «організація організацій», у розпорядженні якої є окремі проте взаємопов'язані ресурси для іноземної розвідки, оборони, внутрішньої безпеки і підтримання дипломатичних відносин. Кожна з цих окремих сфер підтримується відповідним політичним курсом, місіями, програмами, державними органами. Мета National Open Source Enterprise – віднайти «активну точку», в якій перетинаються вищенаведені сфери діяльності, та розширити її шляхом співпраці, обміну кадрами, методологією і технологіями [13, 16].

Таким чином, розвідка на основі аналізу відкритих джерел інформації не новий вид діяльності для американської розвідки. Це одна з головних розвідувальних дисциплін, яка застосовується ще з часів Другої світової війни. До недавнього часу така розвідка перебувала на другорядних позиціях. Нестабільна військово-політична та фінансово-економічна обстановка, нові загрози (різного характеру кризи, тероризм), стрімке збільшення інформаційного потоку, зростання ролі та цінності інформації як такої – все це стало причиною активізації зусиль Розвідувального співтовариства США для переоцінки значення такої розвідки. Розвиток інформаційних технологій, програмних та апаратних засобів, доступність мережі Інтернет, збільшення інформаційного потоку відкритої інформації сприяли виведенню розвідки на базі відкритих джерел на належний рівень і зробили її ще більш актуальною та необхідною. Поєднання та застосування різноманітних технологій дає змогу співробітникам розвідки США отримувати доступ до величезних масивів даних, необхідних для оцінки ситуації, здійснення контролю за обстановкою і задоволення інформаційних потреб органів управління для прийняття зважених та ефективних рішень.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Доронин А. И. Бизнес-разведка / А.И. Доронин. — 2-е изд., перераб. и доп. — М. : Ось-89, 2003.— 384 с. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: // <http://www.fb2book.com/?kniga=6313&strn=1&cht=1>
2. Електронна енциклопедія Wikipedia. Англomовна версія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Open-source_intelligence
3. Електронна енциклопедія Wikipedia. Англomовна версія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Intelligence_collection_management
4. Електронна енциклопедія Wikipedia. Англomовна версія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Foreign_Broadcast_Information_Service
5. Електронна енциклопедія Wikipedia. Англomовна версія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/Director_of_National_Intelligence
6. Електронна енциклопедія Wikipedia. Англomовна версія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://en.wikipedia.org/wiki/United_States_Intelligence_Community
7. Модель OSINT [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.computerra.ru/think/kiwi/324966/>
8. На основе открытых источников. Информационный век меняет приоритеты американской разведки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pentagonus.ru/publ/naosnove_otkrytykh_istochnikov_informacionnyj_vek_menjaet_prioritety_amerikanskoj_razvedki/80-1-0-1272
9. Разведывательное сообщество США. Проблемы реформирования [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pentagonus.ru/publ/80-1-0-739>
10. Разведка в сухопутных войсках США на основе анализа открытых источников информации [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://pentagonus.ru/publ/80-1-0-1183>

11. Разведка с использованием открытых источников информации в США [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://pentagonus.ru/publ/razvedka_s_ispolzovaniem_otkrytykh_istochnikov_informacii_v_ssha/80-1-0-1614
12. Hamilton, B. The DNI's Open Source Center: An Organizational Communication Perspective / В. Hamilton // International Journal of Intelligence and CounterIntelligence [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.oss.net/dynamaster/file_archive/110802/98532478899216432d3d76e2f9d4534c/2011-0802%20Dr.%20Bean%20IJC%20Open%20Source%20Center.pdf
13. Intelligence Community Directive (ICD 301), July 2006 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.dni.gov/electronic_reading_room/ICD_301.pdf
14. Military Intelligence, PB 34-05-4, Volume 31 Number 4, October-December 2005 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.fas.org/irp/agency/army/mipb/2005_04.pdf
15. National defense authorization act for fiscal year 2006 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.dod.gov/dodgc/olc/docs/PL109-163.pdf>
16. National Open Source Strategic Action Plan FY09 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.fas.org/irp/dni/osc/nossap.pdf>
17. NATO Open Source Intelligence Handbook, November 2001 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.oss.net/dynamaster/file_archive/030201/ca5fb66734f540fbb4f8f6ef759b258c/NATO%20OSINT%20Handbook%20v1.2%20-%20Jan%202002.pdf
18. NATO Open Source Intelligence Reader, February 2002 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.oss.net/dynamaster/file_archive/030201/254633082e785f8fe44f546bf5c9f1ed/NATO%20OSINT%20Reader%20FINAL%2011OCT02.pdf
19. Open Source Intelligence, U.S. Army Field Manual Interim FMI 2-22.9, December 2006 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: www.fas.org/irp/doddir/army/fmi2-22-9.pdf
20. Seventeen Agencies and Organizations United Under One Goal // The U.S. Intelligence Community (IC) // <http://www.intelligence.gov/about-the-intelligence-community/>
21. The Commission on the Intelligence Capabilities of the United States Regarding Weapons of Mass Destruction Report to the President of the United States, March 31, 2005 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.gpoaccess.gov/wmd/pdf/full_wmd_report.pdf
22. The Open Source Center (OSC) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.opensource.gov>

Кожушко О. О. Разведка открытых источников информации (OSINT) в разведывательной практике США/ Институт международных отношений Национального авиационного университета.

В статье рассматривается разведывательная деятельность в контексте методов сбора разведывательных данных. Примером такой деятельности представлено разведку на основе анализа открытых источников информации (OSINT), ее регламентация и организация как компонента информационной работы разведывательных служб США.

Ключевые слова: разведка, открытые источники, информация из открытых источников, сбор разведанных, OSINT.

Kozhushko O. O. Open source intelligence (OSINT) in the practice of the U.S. intelligence / Institute of International Relations of the National Aviation University.

The article deals with intelligence activity in the context of intelligence gathering methods. As an example of such activity is presented with open source intelligence (OSINT), its regulation and organization as a component of information activity of the U.S. intelligence services.

Key words: intelligence, open source, open source information, intelligence collection, OSINT.